

Written by - புவனஸே வரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் பாலம், புதுவையை பல்கலைக் கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

மனித உயிர்கள் சமீகமாக மாறும் வளர்ச்சிக் கட்டங்களில் மனித உயிர்களால் வளையப் படுத தப்பட்ட பசே சலலிகளும், சகைககளும் அர்த்தம் கள்ளாத் தொடங்குகின்றன. இந் த அர்த்தப் புலப் பாடூதான் மொழி எனப் படுகிறது. அதாவது, “வளர்ந்து வந்த மனிதப் பசே சலலிகளிலிருந்து சமீகஞ்ஞகைகளைத் தோந்தடுதத்தன் மலமும், பொருட்கள் மற்றும் சகைககளின் உதவிக் கண்டு இவற்றிற்கு அர்த்தத்தனை அளித்ததன் மலமும் தான் மொழி பிறந்தது” (அந்திரயேவ் .இ.லி., பி. எங்கல்ஸ் ஆகியோர் எழுதிய (மனிதக் குரங்கு மனிதனாக மாறிய இடநிலைப் படியில் உழைப்பின் பாதிரம் என்ற புத்தகத்திலிருந்து மகராசன் அவர்கள் மறே கள்ள காட்டியது, பண் மொழி இங்கியல், ப. 29).

மலை இலக்கியத்திறனாய்வு, இந்திய இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புமுனை. நவீனக் கோட்பாடுகளின் அறிமுகத்தால் பிரதிகளின் அர்த்தகளம் விசாலமாகியது போல மொழி, மொழியில் காணப்படும் சலலத் தொடர்பான ஆய்வும் பருகின. இவ்வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் மொழியில் பாலின பாகுபாட்டிற்கான புதிய களத்தினைய நமக்கு அறிமுகப் படுத்தியது. அவ்வடிப்படையில் மொழியில் காணலாகும் சலலர்கள், அவற்றுக்கான பொருட்கள், பாலின நோக்கோடு பாரக் கும் போக் கும் பருகியது. இந் தக் கருத்துகளை மயமாகக் கண்டு இடசை சலலில் ஒன்றாகக் காணப்படும் “மன” என்ற சலலலைப் பாலின வறேபாடு (Gender discrimination) என்ற பார்வையைக் கண்டு பார்ப்பது இக் கட்டுரையின் நோக் கமாகும்.

மொழியில் காணலாகும் சலல மற்றும் சலலப்பொருள் என்னும் இரு நிலைப் பாடுகளும் ஆண் சார்புத் தன்மையைக் கண்டு தாகவும், பண்ணுக்கு எதிராகவும் உருவாகும் பற்றுள்ளன. இக் கற்றறினைப் புரிந்துகொள்ள ஃபிக் கோ கற்றியதாகப் பஞ்சாங்கம் எடுத்துக் காட்டும் கற்று கீழ் வருமாறு, “ஒரு பொருள்க்கு அர்த்தம் என்பது அதிகாரம் யாருடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கிறதோ அவர் புனனந்து தருகிற மொழிதான் அப்பொருள்க்கான அர்த்தம் என்றாகிறது” பண் மொழி புனனவு, ப.66).

கட்டுரையின் தொடங்குவதற்கு முன்னால், பாலினம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஒரு சிறு வரையறையை இங்கு காண்போம். “பாலினம் என்பது ஆண், பண் இவ் விருபாலரும் சமீகத்தில் எவ்வாறு வாழ்வனேடும் எனச் சமீகம் வரையறுத்திருப்பதற்கறேறவாறு வாழும் வாழ்க்கைக் கற்றாகும். மலேயும், பாலின வறேறுமகைகள் என்பது, மறே கற்றிப்பட்ட உயிரியல் சாரந்த பால் வறேபாடுகளை ஆதாரமாகக் கண்டு சமீகக் கலாச்சார உளவியல் கற்றுகளை உள்ளக் கியதாக அமகிறது என்றும் ச. முத்துச்சிதம் பரம் கற்றறினை அ.மரியசெபஸ்தியான் அவர்கள் தமிழரின் பாலியல் மறுமைகளை ப.8 என்னும் நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

Written by - புவனலே வரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் புவம் , புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம் , புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

தொல்காப்பியம் கட்டுறும் சொல்வகையில் ஒன்று இடசை சொல் . இடசை சொல் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவை என்பதை அவ்வியல் நமக்கு உணர்த்துகின்றது. பெயர், வினை ஆகியவற்றைச் சார்ந்து தோன்றுவதால் இடசை சொல் என்றாயிற்று.

இடயைனெப் படுப பெயரோடும் வருதலும்
நடபெற்றியலும் தமக்கியல் பிலவே (தொல் . இட. 734)

இரூப்பினும் தொல்காப்பிய அடுத்த நிற்பா,

அவதான ,

முன்னும் பின்னும் மொழியடுத்து வருதலும்
தமஈற்று திரிதலும் பிறிது அவண் நிலையிலும்
அன்னவை எல்லாம் உரிய என்ப (தொல் . இட. 735)

இவ்வாறு கபறியிருப்பதால், இடசை சொல் தோன்றும் இடம்பற்றி உரையாசிரியர்களிடம் கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகிறது (காண்க. சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு, ப.214).

இடசை சொல் பெயர், வினை என்ற இரண்பினைச் சார்ந்த இயங்குவது, அச்சொல்லுக்குப் பொருள் காணப்படுமா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. இதற்கு தொல்காப்பியத்திலே “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல் . பெயர் . 640) என்ற பதில் இருப்பதையும் இங்கு சூட்டிக்காட்ட வேண்டும் .

கட்டுரையின் அமைப்புக்கு இடசை சொல் குறித்த செய்திகள் போதுமானதாகத் தெரிவதால், தொடர்ந்து கட்டுரையின் மையப்பகுதிக்குச் செல்லலாம் என்று நின்கைகின்றன .

“மன” என்ற இடசை சொல் கழிவு, ஆக்கம், ஒழிச்சை ஆகிய மஈன்று பொருள்களில் வரும் என்று தொல்காப்பியம் கபறியுள்ளது. இந்த இடசை சொல் லையும் அவகைகான பொருள்களையும் ஆண், பெண் என்னும் இரூபாறு புலவர்களும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் . இந்தப் பயன்படுத்துதலில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் காணப்படுகின்றன. இந்த ஏற்றத்தாழ்வு ஏன் என்பதையே இக்கட்டுரை சிக்கலாக முன்வைக்கிறது.

எழுத்து மரபில் உருவாகும் பெரும்பாலான இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள், மூதலிய அதிகாரமயங்களாகுச் பணிவிடை செய்வதையே குறிக்கின்றன. சமீபத்தில் ஆண், பெண் என்ற இரூபும் மொழியையும், மொழியில் காணப்படும் சொல் அவற்றிக் கான பொருள் ஆகியவற்றை அவரவருக்கான வகைப்பட்ட வரையறைகளோடு மட்டும் தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அளவிடாதலை கற்பித்துள்ளது என்பதே இக்கட்டுரையின் கருதுகோளாகும் .

கட்டுரைக்குள் செல்வதற்கு முன்பு கழிவு, ஆக்கம், ஒழிச்சை ஆகிய மஈன்று பொருள்களைப் பற்றி உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் விளக்கமும், அகராதி தரும் பொருள்களும் கீழ்வருமாறு, கழிவு என்பதற்குச் “சிறியகல் பெறினே எனக்கு ஈயும்

Written by - புவனலேஸ் வரி, முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் பாலம், புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

மன்னே" என்ற எடுத்து துக காட டினயை (இளம் பரணர், சனோவரயைர், தயெ வச சிலயைர், நச சினார் க்கினியர்) பனோன்ற உரயைாசிரியர் களும் கஃறுகின றனர். அதாவது, இழந்த ஓர் பனொருள் இனி திரும்ப வராதது என பதே இதற்கு பனொருள்.

ஆக்கம் என பதற்கு, "அதுமன் எம்பரிசில் ஆவியக் கோவே" என்ற வரியை (நச சினார் க்கினியர், தயெ வச சிலயைர்) வும், பண்டு காடும்ன் என்ற வரியை (இளம் பரணர், சனோவரயைர்) வும் எடுத்து துக காட டியுள்ளனர். சூரூக்கமாகக் கஃறினால், ஆக்கம் என பதற்கு, முன்னே நிலையினும் மிக்குதலாகும் என பதாம்.

ஓழியிசை என பதற்குக் "கஃரியதொரு வாளமன்" என்ற வரியை (நச சினார் க்கினியர், இளம் பரணர், சனோவரயைர், தயெ வச சிலயைர்) ஆகியனும் எடுத்து துக காட டியுள்ளனர். சூரூக்கமாகக் கஃறினால் ஓழியிசை என பதற்குச் சொல்லாதது விட்டதைக் கஃறிப்பால் சொல்வது" என்று பனொருள் கொள்ளலாம்.

மலேும் கழிவு என்ற சொல் உரியியல் 314 நஃற பாவிலும் காணப்படுகிறது. ஆக்கம் என்ற சொல், கிளவியாக் கத்தில் 20, 21, 22 ஆகிய நஃற பாவிலும் காணக்கிடக்கின்றது. ஓழியிசை என பதறு "தில்" என்ற இடசை சொல் கஃறிக் கும் பனொருளில் ஓன்றாகவும் இருக்கிறது.

000000 000000000 0000000000

ஆக்கம் என பதற்கு இலக்காமி, இலாபதம், எழுச்சி, கொடிப்படை, சலெவம், பனான் கன றாச் சம்பத்து, உயர், பனாலிவு, பஃப்பு, சிறந்த அறம், சயெகை ஆகிய பனொருள் களைக் கஃறுகிறது.

ஓழியிசை என பதற்கு ஓழிந்து நிற்கும் சொற்களைக் கொண்டு முடிவது என்று கஃறுகிறது.

கழிவு என பதற்கு ஈவு, உள்ளத்சிதைத்தல், கழிதல் தள்ளுபடியானது, இறந்தகாலம் என்ற பனொருள் களைத் தருகிறது.

கூறூந்தொகையில் மன் என்ற இடசை சொல் 25 பாடல்களில் காணப்படுகிறது. அதில் வளெளீ விதியாரின் 58, 149, 286 ஆகிய பாடல்களும், கபிலின் 38, 153 ஆகிய பாடல்களும், வணெ மணிபஃதியாரின் 299 ஆம் பாடலும், பாலபாடிய பரூங்கடூங்கோவின் 231 பாடலும் அரிசில் கிழாரின் 193 மற்றும் கல்லாடனாரின் 269 ஆகிய பாடல்கள் கட்டூரகைக் கு எடுத்து துக கொள்ளப்படுகிறது.

இரூபாற் பாலவர்களின் சொற்பனொருள் பயன்பாட்டின் வறூபாட்டினை எடுத்து துக காட்ட மறே கண்ட பாலவர்களையும் அவர்களூடயை பாடல்களையும் எடுத்து தாளவணே டியிருக்கிறது. கட்டூரகைக் குத் தவேயான மற றொரு முக்கியமான கஃறிப்பினையும் இங்கு சூட்ட வணே டும். அதூயாதனில், இரூபாற் பாலவர்களும் "மன்" என்ற இடசை சொல்லுக்கான பனொருளினை கயையாளும் முறையில் வறூபாட்டிருக்கின்றனர் என பதனை விளக்க, அந்தப் பாடலின் சஃழலையும் துணைக் கொண்டு விளக்கவணே டியிருக்கிறது என பதனைத் தரெவித்துக் கொள்கிறனே.

முதலில் கபிலரின் 38வது பாடலை எடுத்து துக கொள்வோம். நன்றுமன் வாழி தனூழி யுன்கண் என்ற அடியில் தான இடசை சொல் காணப்படுகிறது. இந்த அடியில் வரூம்

Written by - புவனலேஸ் வரி, முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் பாலம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

இடசை சொல்லுக காண்பொருளபை பாடலை முழுவதுமாகப் புரிந்த துகொண்டால் தான் விளக்கமுடியும்.

பாடலின் பொருளாவது மயில் அடக்காத் தற்குரிய அதன் முட்டை அங்ஙனம் செய்யப்பட்டதோ, பாறையின் மலே தனித்துக் கிடப்பதையன்றி அதன்கைக் குரங்கு விளையாடலாக உருட்டிவது போல், தலைவன் உடனிருந்து இன்புறுத்தற்குரிய தலைவி அவன் பிரிவினால் ஆற்றியிருப்பதால் ஊரார் அலர் கபுறுகின்றனர் (இங்கு தலைவனை மயிலுக்கு நேர்பொருளாகக் கொண்டால் ஆண் மயில் முட்டையிடும் என்று ஆய்வாளர்கள் களேவியையும் கடைகலாம, இந் தச சரச்சகைக்கு இங்கு இடம் தரவேண்டாம் என்று நினைத்து, தொடர்ந்து கட்டுரைகைகள் செல்லலாம் என்று நினைக்கின்றன.

மயில் = தலைவன், முட்டை = தலைவி, முட்டை உடையாமல் இருப்பது = காமத்தினை தலைவியால் வெளிப்படுத்தாமல் போவது, உடல் மலிந்து போவது = குரங்கு முட்டையை உருட்டிவது போல் மற்றவர் அலர் தபுற்றுவது. தலைவன் தலைவியும் ஒன்றாக இருந்த பின், தலைவன் பிரிந்து போயினான். தலைவியின் காமம் மிகுதியால், தலைவி ஆற்றியிருக்கிறாள், காமத்தினை வெளிப்படுத்த முடியாத காரணத்தினால், உடல் மலிவின காரணமாக அலர் ஏற்படுகிறது.

முட்டை உடையாமல் உருட்டப்படுவது, தலைவியால் காமத்தினை வெளிப்படுத்தாமல், உடல் மலிந்து போவதும், தலைவன் தன்னுடன் இல்லை என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. ஒரு பொருள் அதன் தன்மையை ஒழித்து மறமைகமாக மற்றொரு குறிப்பால் உணர்த்துவது ஒழிபிசகைக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது.

மலேமும் கபிலரின் 153 பாடலில், அஞ்சுமன்றித்தனை நெஞ்சு மினியே என்ற அடியில் “மன” என்ற இடசை சொல் காணப்படுகின்றது. தோழி! குன்றிலுள்ள கோட்டான் கத்தினாலும், வீட்டு முற்றத்தில் உள்ள பலா மரத்தின் கரிய கிளையில் உள்ள பழம் காரணமாக ஆண் குரங்கு தாவி அலதைதாலும் அவ்வொலிகளைக் கேட்டு எனது நெஞ்சும் அஞ்சும் (அவ்வளவு மனமையுடையது அது) இப்போது அவர் அரிய, நிறைந்த நளிரவில் தன்னதைத் தேடி வருவாயின், அவ்வாறு அவர் வரும் மலசை சாரலிலுள்ள நீண்ட வழியில், என நெஞ்சம் சிறிதும் தடபாடாது, அவர் கபிடவே செல்கின்றது.

முன்பு குரங்கின் தாவலுக்கும், கோட்டான் சத்தத்திற்கும் பயந்த நெஞ்சு இன்று தலைவன் வரும் காட்டின் கண் சன்றது என்பது, தலைவியின் நெஞ்சு, பயம் அறியாது, அப்பயத்தினை மறந்து தலைவனைத் தேடிக் காட்டின் வழியே சின்ற துணிச்சலான உணர்வினைக் காட்டுகின்றது. இப்படி தலைவியின் நிலை முன்னைய நிலைவிட மிகக் குதலாக காணப்படுவதால், ஆகக் சார்ந்த பொருளிலயே இவ்வாசிரியர் மன் என்ற இடசை சொல்லலைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது தெரிகிறது.

அடத்து, பாலபாடிய பெருங்கடங்கோவின் 231ம் பாடலில் காணாக் கழிப மன்னே நாண் அட்டு என்ற அடியில் மன் என்ற இடசை சொல் பாடலின் பொருளாவது, நம் தலைவர் இந்த ஊரில் வாழ்வாராயினும், நம் திருவிறகு வந்தார் இல்லை. அப்படியே நம் திருவிறகு வந்தாலும் நம் மசைச் சூடகாட்டைப் பார்ப்பதுப் போல பார்த்துப் போகிறார். அவரின் இத்தகைய செய்கையால், என்னுடைய நாணம் வில்லிருந்து எரிந்த அம்பினைப்

Written by - புவனலேஸ் வரி, முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ்மொழி & இலக்கியப் புவம், புதுவதைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

போல விழுகிறது.

இங்கு சூடாகாட்டைப் பார்ப்பதுப் போல தலவையினைப் பார்த்து தலவையினை பிரிந்து போவதும், வில்லிருந்து அம்பு பிரிந்து போவதும் கழிந்த பொருளாகக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். அதாவது சூடாகாட்டைப் திரும்ப, திரும்ப பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சமீப அமையவில்லை மக்கள் விரும்புவதில்லை. அதுபோல, வில்லிருந்து புறப்பட்ட அம்பு திரும்ப பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. எனவே பாடலில் காணப்படும் சூடாகாடு, வில் சார்ந்த செயல்பாடுகள் கழிவுப் பொருளாகக் காணப்படாதினதைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதனை இப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

அடுத்து, “அரிசில் கிழார் பாடிய 193ஆம் பாடலில், மணந்தனை மன்னெடுந் தோளே என்ற அடியில் மன் என்ற இடச்சொல் காணப்படுகிறது.

பாடலின் பொருளாவது: தோழி! கள்ளைப் பெய்து வதைத், நீ லமணி போலும் குப்பிகள் அனைய, குறுகிய வாயையுடைய தரேகைகள் கிளகடி கருவியாகிய தட்டைப் பறையைப் போல ஓலிக்கும் நாடன நம் தலவையின். அவன் சின்ற மாதத்து நெடிய முழு வண்ணிலவும் பொழுதில், என தோளதை தழுவிக் கடினின். தழுவிய அவனது மூலலை மொட்டின் நறுமனமானது, இன்றும் என மனையில மணக்கின்றே!

தலவையின் தலவையினைக் கடிய நாளில் இருந்து நறுமனம் இன்னும் மணக்கிறது என்பது, பாடலில் கழிவு, ஒழிச்சை ஆகிய பொருள்களில் வரவில்லை. மாறாக தலவையின் தோளில் அழகும் நறுமணம் இன்னும் இருக்கின்றது என்று ஆக்கப் பொருளையே நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது.

கல்லாடனாரின் 269ஆம் பாடலில், உசாவூர்ப் பெறினே நன்னறுமன்தில்ல என்ற அடியில் இடச்சொல் காணப்படுகிறது. தந்தையும் தாயும் கடல் மீன்பிடிக்கும் பொருட்டு, உப்பை விற்பது நெல் கொண்டுவரும் பொருட்டு சின்றெடுவிட்டனர். நான் தனியாகத் தான் வீட்டில் இருக்கின்றேன். தலவையின் வந்தால், அவனோடு கடி மயங்குவதற்கு இந்நேரம் ஏற்படையதாக இருக்கும். இதனை, தலவையினிடம் சொல்லியாரேனும் கட்டிக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும், இதுவே எனது விருப்பமாகும், என்று தலவையினைக் கடிவதாக அமறைத்த பாடலில், தலவையுக்குத் தலவையிக்கும் புணர்ச்சி நடப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது என்ற அடிப்படையில், இப்பாடல் ஆக்கம் சார்ந்த செயல்களை முன்னிறுத்தி இருக்கிறது என்று கருவலாம்.

வள்ளிவீ தியாரின் 58வது பாடலில், நிறுக்கல் ஆற்றினோ நன்னறுமன்தில்ல என்ற அடியில் மன் என்ற இடச்சொல் காணப்படுகிறது.

இப்பாடலின் பொருளாவது: கையில்லாத ஊமன் கண்ணினால் மட்டுமே பார்க்க முடிகின்ற உருகும் வண்ணையைப் போல, என்காமம் நோய் என உடம்பினால் உறுகியது (உறுகிய பொருள் மீண்டும் வராதது). காமம் =வண்ணையின் =கழிவுப் பொருளாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

அடுத்த பாடலான வள்ளிவீ தியாரின் 149ஆம் பாடலில், நனிநீ டுழந்தன நன்னையே என்ற வரியில் மன் என்ற இடச்சொல் காணப்படுகிறது.

Written by - புவனலே வரி, முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் பாலம், புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

இப்பாடலுக்கான பொருளாவது: தோழி! நாணம் என்னும் நற்பண்பு இதுகாறும் நம்மோடு இருந்த, மிக நீண்ட காலமாகத் துன்புற்றது. இனி, வள்ளிய பிவகைக் கொண்ட கரும்பினையுடைய உயர்ந்த மணல் மடோகிய சிறிய கரையானது இனிய புதுவள்ளம் பாய்ந்த உடதைத்தால் அழிந்து கரைந்து போனதைப் போல் நமது காமமானது மிகுந்து என்னிடம் நிலைபெறாது கழிகின்றது. வள்ளம் வந்து உடதைத்துக் கொண்டு (வீய்ந்து உக்காங்கே) போய்விட்டது. அதை திரும்பப் பெற முடியாது. இதனை காமம் =வள்ளம் =கழிவுப் பொருளில் வருகிறது என்று கொள்ளலாம்.

அடுத்து 386ஆம் பாடலில், மாலையோ அறிவனே மன்னே, மாலை என்ற வரியில் மன என்ற இடச்சொல் காணப்படுகிறது. மாலையைப் பொழுதினை மையமிட்டு இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடலின் பொருளாவது: வள்ளிய மணல் பரவிய, மலர்கள் சிறிந்த சோலையையுடைய தண்ணிய கடற்றுறையையுடைய தலைவன், என்னபிரியாத முன்காலத்தில் தபிய அணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் விழாவாக் குரிய அலங்காரங்களதைத் தொகுக்கின்ற மாலையே நான் அறிந்தனே. இப்போது தனிமையும் புலம்புதலை அடையுமாறு என்னை வருத்துகின்ற மாலகை காலத்தினையே நான் அறிகின்றனே. இவ்விளக்கத்தின் மலம் தலைவன் வரவில்லை என்பதை மாலகை காலத்தின் குறிப்பால் உணர்த்துகிறான். ஒழியிசை சார்ந்த பொருள் அமைப்பில் இப்பாடல் காணப்படுவதாகக் கொள்ளமுடிகிறது.

வண்ணமதிபுதியாரின் 299ஆம் பாடலில்,

கண்டன மன்னம் கண்ணே; அவன்சொல்
கடேடன மன்னம் சுவியே; மற்று அவன்

இப்பாடல் மன இடச்சொல் கற்றும மின்னும் பொருட்களில் ஒழியிசை சார்ந்த வந்திரும்பதாகக் கருதமுடிகிறது. காரணம், தலைவி தலைவனோடு இருக்கும் போது, அவனோடு சொல்லையே அவளையுடைய சுவிகள் கடேடும் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கண்ணும் அவளையுடைய கண்ணும் கலந்திருந்தன. அவன் அவளின் தோளினதை தொடர்வதுடன் அவள் தோள் அழகு வாய்ந்ததாகவும், பிரிந்தவதுடன் அத்தோள் அழகு இழந்ததாகவும் காணப்படுகிறது.

தலைவனோடு இருக்கும் போது தலைவியின் கண், சுவி, தோள் என்று மின்னின் அழகு பெருகியும், தலைவன் பிரிந்த போது, அவை மின்னும் அழகு இழந்து காணப்படுகின்றன என்பதால், முன்னைய நிலை மிகச் சிறப்பானதாகவும், பின்னது அதனின் தன்னகை குற்றை து காணப்படுகிறது. மேலும் தலைவியின் தோளின் அழகு குற்றை து இருப்பதற்குக் காரணம் தலைவனே என்று குறிப்பால் பொருளை உணர்த்துகின்ற அபிப்பதியில் இப்பாடலில் வந்துள்ள மன என்ற இடச்சொல் ஒழியிசைப் பொருளை வள்ளிப்படுத்தி நிற்கிறது என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

இருபாற்புலவர்களின் பாடல்களை ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது, ஆண்புலவர்கள் மன என்ற இடச்சொல் வரும் பொருள்களான கழிவு, ஆக்கம், ஒழியிசை என்ற மின்னினையும் பயன்படுத்திப் பாடல்கள் இயற்றி இருப்பதும், பெண்பாற்புலவர்கள், ஒழியிசை மற்றும் கழிவுச் சார்ந்த பொருளியே பாடல்கள் பாடியிருப்பதும் சிந்திக்கக் கட்டியதாகும்.

Written by - புவனஸேவரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் பாலம், புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

குற்றுநடவளியில் "ஆகக் கம்" சாரநதத பபொரூளில் பபெண்பாற பபுலவர கள ஏன பபாடவில லலை என பபதலை இங் கு களே வியாக எடுத் தகக் கொள் எப பபடுகிறது. அக் களே விக் கு விடகை காணும் ந்நோக்கில் டலே ஸ்பபெண்டர் கபுறிய கரூத் துக் களும் கவனத்தில் கொள் எதத் தகக் கவயாக அமகைின்றன.

டலே ஸ்பபெண்டர் ; ஆண்ப, பபெண்ப எனற இரூவரூம் பபயன பபடுத்திய சபொறக் கள் அல் லதூ பசே சூ எப பபடி அமனை திருக் கிறது என பபதலை ஆய் வூ சபய்து தன ன்னுடயை "ஆணூல் உரூவாக் கப பபட்ட மொழி" Man made Language எனற நபுலில் கூறிப பபிட்டுள் ளார்.

0000, 0000 00000000 00000000 00000000

Forceful – ஆற்றல் வாய்ந்த

Efficient – விரும்பிய விளைவை ஏற்படுத்துதக்கபுடிய, ஒன்றசைச் சபய்வதறக் கான திறன் உடயை

Effective - ஆற்றல் வாய்ந்த, சபயல் உரமிக் க, பலன் அளிக் கக் கபுடிய

Masterful – திறமை பபோன்றவற்றை வளிப பபடுத்துகிற, ஆதிக் க மனப் பான மயூடயை, திறமைசாலியான.

00000 00000000 00000000 00000000

Weak – வலுக் குறைந்த, வலிமயைற்ற, அதிகாரம் இல்லாத, திட்டவட்டமான, மபுபிவூ எடூக் காத, அல்பாய் கிற

Trivial - சிறிதே முக்கியத் துவம் உடயை

ineffectual – தவேயான விளைவை உண்டாகக் கக் கபுடியதல்ல

Tentative – நிச்சயமற்ற, உறுதியற்ற ஐயப் பாடு நிலயில் உள்ள

Hesitant – உறுதியற்ற, நிலயைற்ற பசே சூ, தயங் குகிற, தயக் கம் காட்டுகிற.

டலே ஸ்பபெண்டர் கபுறிய கரூத் துக் களூடன் கீழ்வரூம் சில சபய்திகளயூம் கட்டுரயின் கபுறப்பட்டுள் ள கரூதுக் கோளூக் குத் துணயாக கபுறலாம்.

தாய் வழிச் சமபுகத்தில் பபெண்களூக் குத் தலமை இடம் இரூந்ததயூம் அவரக் கள் உற பபத்தி மூறயில் சிறந்த விளங் கினர் என பபதயூம் பல ஆய் வில் ஆய் வாளரக் கள் நமக் கு தரெவித் து இரூக் கின்றனர் . அப பபடி தாய் வழிச் சமபுகம் இரூந்ததனின் , மொழியும் மொழியில் காணப் பாடும் கரூத் துக் களும் பபெண்ணூக் குப் பபின் னடவைகைக் கொடூத் தது ஏன்?

மறே சபொன்ன தாய் வழிச் சமபுகம் கழிந்து தந்தவைழிச் சமபுகம் ஆரூம்பித் தது.

அதன் பிறகு, ஆண்ப சமபுகம் தனக் கனெறூ உயாநிலகைளிலான வரயைறகைளயூம் , தனக் குட பபட்டவரக் களைத் தனக் கீழாக வதைத் து கட்டமதைத் துக் கொண்டது. கூறிப் பாக மொழியை வதைத் து ஆண்ப சமபுகம் பபெண்ணூக் கு எதிரான பல சபயல் களைக் கட்டமதைத் து தொடர்ந்து அதில் அதிகாரம் சபய்து வறெறியும் பபெறூ வரூகின்றது.

பபெண்ப என பபவள் அமதை, அச்சம், நாணம் கொண்டவளாக இரூக் கவணே டும் என இலக் கணம் வழி அவள் தொடர்ந்து கட்டமைக் கப் பாடும் பபோது, "ஆக் கம்" தொடர் பானச் சபயல் களை அவளால் எவ்வாறூ சிறித் து சபயல் பட மபுபியும்?" மனயூறை மகளிரூக் கு ஆடவரே உயிர் (கூற்றுந் :135) அதை தவிர வறே எவ் வித் சிறித் து தனயையூம் அவள் உயிராகக் கொள் ளக் கபுடாது.

Written by - புவனலேஸ் வரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் பாலம், புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

இப்படி இருக்க கும் போது அவள் வாழ்நாட்கள் சமீபமாகும், அவளுடைய பாலனிறவாக கும் எட்டிய செய்தி, ஆகியவற்றை வதைத்துதான் அவள் பாடலைப் படைத்திருக்க முடியும்.

மலேமும், பணை ஆற்றி இருக்க வணைடும், சிந்திக்கும் திறனியல் லாமல் ஊடல் கொள்ளவணைடும், இரங்கலில் அவளுடைய நிலையை மறந்தவர்களுக்குக் குறிப்பால் உணர்த்த வணைடும். இப்படி எஞ்சிய, தங்கிய, ஏங்கிய, இரங்கிய, இருத்தல் ஆகிய நிலைப்பாடுகளையே தனது வாழ்வதாரமாகக் கொண்டுவாழும் பணைகளுக்கு ஆக்கப்பாவமான சிந்தனை இல்லாமல் அவளுக்கென்று சமீகம் கற்பித்த சிந்தனையான மறேசொன்னவற்றை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய நிலையத்தானை, அதாவது சமீகம் பணைகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட அளவியுகளின் அடிப்படையிலேயேதான் அவர்கள் சொற்கள், சொற்களுக்கான பொருள்கள் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள்.

மறேசொன்ன பணை தொடர்பான கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையில் ஆணை தனக்கான கட்டமைப்பினை வகுத்துக்கொண்டான். ஆணை என்றால் தரையமானவன், அதிகாரம் செய்பவன், பெருமை உரணும் கொண்டவன், “வினையே ஆடவர்க்கு உரியே” (கூறாந்:135) என்று தன்னுடைய வளையை அகலப்படுத்திக் கொண்டான்.

ஆக்கத் தொடர்பான செயல்பாடுகளில் மட்டுமல்லாமல் கழிவு, ஒழியிசை என்று அனதைதிலும் தனக்கான செயல்களின் பொருத்தப்பாட்டை விளக்குபவன் ஆணை என்பதற்குக் கட்டுரையில் வந்துள்ள ஆணைபற்றி பாலவர்களின் பாடல்கள் நமக்கு சான்றாகின்றன.

உலகின் தொடர் நிகழ்வாகக் காணப்படும்

சுரியன் Xசந்திரன்
பணை பாடும் Xஇயற்கை
பகல் Xஇரவு
தந்தை Xதாய்
அறிவு Xஉணர்ச்சி
நல்லது Xகெட்டது
இருத்தல் Xஇன்மை
கருத்து (அ) ஆன்மா X பொருள்

தந்தை வழிச் சமீகம் இப்படி அனதைத்தையும் இணைமுரண்களாகக் கிப்பார்த்து மட்டுமல்லாமல், இவற்றுள் முதுலில் (இடது பக்கம்) இடம் பெற்றவை விரும்பத்தக்கவை என்றும் அவற்றிற்கு எதிராக (வலது பக்கம்) இடம் பெற்றவை வறெறுகத்தக்கவை என்ற சமீகத்தின் இணைமுரணான பார்வையை ஹலென்சீ க்சு மையமிட்டு காட்டுவது இந்தக் கட்டுரையின் கருதுகோளுக்கு வலுவானதாகவே காணப்படுகிறது. காரணம்,

கழிவு என்ற பொருளில் இருபாற் பாலவர்களும் மனம் என்ற இடைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பாலைபாடிய பெருங்கடங்கோவின் 231ஆம் பாடலில் தலைவன் தன்னையே பார்ப்பது சூடாகாட்டைப் பார்ப்பது போல பார்த்து பிரிந்து

Written by - புவனலேஸ் வரி, முனவைப் பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப் புவம், புவனலேஸ் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

சென்றனர் என்றும், தன்னுடைய நாணம் விலைவிருந்த பூப்புடைய அம் பின்பை போல, போய் விழுந்தது என்றும் கபறியுள்ளார். வள்ளிவீதியார் பாடல், நயம் உறுகியது போலவும், வள்ளிவீதியார் உடதைத்துக் கொண்டுவந்து போலவும் பரவியது என்று கபறுகிறார்.

ஆண்பாற்புலவர் பாடலில் வில், அம்பு, சூடாகாடு என்ற நிலையில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ள பொருளும் பெண்பாற்புலவர் பாடலில், மயில், கராங்கு, முட்டை, நயம், வள்ளிவீதியார் மதுவிய நிலையில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ள பொருளும் இருபாலினருக்கான சமீக இருப்பிடத்தினை நமக்கு தெரியப்படுத்துகிறது.

00000000,

ஓர் ஆணின் பார்வையில் கடுகப்படுதும் ஏதார்த்தங்கள், ஓர் பெண்ணின் பார்வையில் வறோன அடையாளத்தை அர்த்தப்படுத்துகிறது. இலக்கணம் என்பதே ஓர் அதிகாரச்செயல்பாட்டின் விளைவாய் இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இலக்கணங்கள் மொழிக் கபறுகளின் வருகை முறையைக் குறிப்படுத்தோடு மட்டுமல்லாமல் சொல் பயன்பாட்டின் வரணமுறையையும் வகுக்கும் போது அது அதிகாரச்செயல்பாடாகிறது.

மலேமும், மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் இடையே உள்ள உறவைக் கபறும் பொழுது மொழி என்பது சூற்றுப்பறச்சிழல் களால் கட்டமைக்கப்படுகிறது. ஆண், பெண் இருபால் புலவர்களும் ஓரே சொல்லகை கயாண்டாளும் அச்சொல்லுக்கான பொருள் என்று பாரக்கும் போது இருபால் புலவர்களும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் கயாண்டாளனர். இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு அவர்களின் சூற்றுச்சிழல் புலனறிவாதான் காரணமாகத் தோன்றுகிறது. ஆண், ஆண்பற்றறிப் பசேும் போது உயர்வனவனாகவும், பெண்ணைப் பற்றறிப் பசேும் போது அல்லது எழுதும் போது தாழ்வனவளாகவும், பெண் ஆணைப் பற்றறிப் பசேும் போது உயர்வனவனாகவும் பெண்ணைப் பற்றறிப் பசேும் அல்லது எழுதும் போது தாழ்வனவளாகவும், சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதற்கான காரணம் அவ்விருவருக்கமான பண்பாட்டு வரையறைகள் தான். அவள் பாரக்கின்ற உலகம் பயன்படுத்துகின்ற, பசேுகின்ற சொற்கள் எல்லாம் ஆணைச் சார்ந்தது. ஆணின் கரலிலேயே பெண்ணும் அவளாக்கான, அவளாக்கான சொற்களைப் பயன்படுத்த நரேடுகிறது. ஆணின் சொற்கள் தான் உலகம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறது என்பதனை Woman word என்ற கட்டுரையில், Annie Lecter கபறியுள்ளார். ப. 74. அவை "The world is Man word. Man is the word of the world.

00000000 00000000

1. உ.வ.சா. (ப.ர.), கஹுந்தொகை, உ.வ.சா. நூல்நிலையம், சென்னை, 2009.
2. மகராசன், பெண் மொழி இயங்கியல், தோழமை வள்ளியீடு, சென்னை, 2010.
3. மரிய செபஸ்தியான், அ., தமிழரின் பாலியல் முறமைகைகள், நியு செஞ்சூரி புக ஹுவாஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2013.

000000 00000000

4. Dale Spender, Man Made Language, Routledge&Kega Paul, London, Boston and Henley, Second edition Published in 1985.
5. Deborah Cameron, The Feminist Critique of Language A reader, RoutledgeL, London and New York, 1990.

000000:0000000000000000 0000000000000000 000000000:000000 0000000 (0000 00000000000 000000000)

Written by - புவனஸேவரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் மொழி & இலக்கியப்
பாலம், புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி-14 -

Friday, 06 April 2018 12:11 - Last Updated Friday, 06 April 2018 12:14

buvana450@gmail.com

* 0000000000000000 - -000000000000,000000000000 0000000000,000000000000 0000000000
0000000000 & 0000000000 000000,0000000000 0000000000000000,000000000000 -14 -